

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1220/2018
07.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање правде у покушају из члана 336б став 2. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА адв. Миодрага Гломазића, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду 5К 1250/17 Кв 680/18 од 25.06.2018. године и Вишег суда у Београду Кж2 674/18 од 02.08.2018. године у седници већа одржаној дана 07.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Миодрага Гломазића, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду 5К 1250/17 Кв 680/18 од 25.06.2018. године и Вишег суда у Београду Кж2 674/18 од 02.08.2018. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду 5К 1250/17 Кв 680/18 од 25.06.2018. године, одбачен је захтев за понављање кривичног поступка браниоца окривљеног АА адв. Миодрага Гломазића од 30.04.2018. године, окончаног пресудом Првог основног суда у Београду К 1250/17 од 01.11.2017. године правноснажном дана 17.01.2018. године.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2 674/18 од 02.08.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА адв. Миодрага Гломазића изјављена дана 29.06.2018. године, против решења Првог основног суда у Београду К 1250/17 Кв 680/18 од 25.06.2018. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног АА, адв. Миодраг Гломазић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Миодрага Гломазића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члана 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74., члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адв. Миодраг Гломазић, поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних решења Вишег суда у Београду Кж2 674/18 од 02.08.2018. године, којим је одбијена жалба изјављена против решења Првог основног суда у Београду 5К 1250/17 Кв 680/18 од 25.06.2018. године, а којим је одбијен као неоснован захтев браниоца окривљеног АА, за понављање кривичног поступка окончаног пресудом Првог основног суда у Београду К 1250/17 од 01.11.2017. године, која је правноснажна дана 17.01.2018. године.

Међутим, захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног АА, у суштини не побија правноснажна решења већ истиче да су испуњени услови да се радње окривљеног за које је оглашен кривим правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду К 1250/17 од 01.11.2017. године, за кривично дело ометање правде у покушају из члана 336б став 2. у вези члана 30. КЗ и правноснажном пресудом Трећег основног суда у Београду К 223/17 од 31.08.2017. године за кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ правно квалификују као продужено кривично дело, јер се код окривљеног ради о јединственом мотиву и јединственом умишљају при извршењу наведених кривичних дела, те да су испуњени услови да окривљени буде оглашен кривим за једно продужено кривично дело сходно члану 61. КЗ, па да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП на штету окривљеног.

Из наведеног произилази да бранилац окривљеног у суштини истиче да је правноснажним решењем учињена повреда одредаба члана 473. став 1. тачка 4) ЗКП, указивањем да је у конкретном случају окривљеном морало бити суђено у једном поступку, којим би била обухваћена кривична дела која му се стављају на терет у два кривична поступка уз доношење јединствене пресуде, дакле, полемише се о чињеницама које су већ биле предмет оцене у побијаном решењу, а из којих

разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

У захтеву за заштиту законитости, такође се само формално као разлог подношења захтева означава повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено, стим што се не конкретизује у чему се ова повреда састоји, већ се у суштини оспорава утврђење и оцена суда и дају сопствени чињенични закључци о подобности доказа изнетих у захтеву за понављање поступка, што не представља разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Бранилац окривљеног, у захтеву за заштиту законитости истиче и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, при чему у образложењу поднетог захтева не наводи због чега сматра да је побијаним одлукама учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка.

Како Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези члана 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, те како је бранилац окривљеног у захтеву само истакао повреду из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП не дајући разлоге због којих сматра да је побијаним одлукама учињена наведена повреда, Врховни касациони суд је оценио да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу нема законом прописани садржај (члан 484. ЗКП).

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић